

## מגבלות שנוצרות עקב ברירות אשלייתיות

### Limitations Created Through Illusory Alternatives

ברכותי לכם, ידידי היקרים. אלוהים מברך את כולכם. מבורכת היא הרצאה זו. מבורכת היא ההבנה שלכם, שתסייע לכם להטמיע כראוי את התכנים.

ברצוני לפתוח את ההרצאה הערב בתיאור קצר של המציאות הרוחנית, ולהשוות אותו לתמונה שהאנושות מציגה כשמתבוננים בה מנקודת מבט גבוהה יותר. פרספקטיבה זו חשובה לנושא שבו נדון.

במציאות, היקום הוא פתוח לרווחה, וכל בני האדם יכולים לנוע בו בחופשיות. היקום עומד לרשותכם באמת, על כל המיגוון העשיר והאינסופי שלו של התנסות, הגשמה ואנרגיה. אתם יכולים לעשות שימוש בכל זה. אתם יכולים באמת לחקור את האפשרויות הנפלאות שעומדות לרשותכם. אתם יכולים אכן להיות אדונים לעולם נפלא זה, שבו אתם מתרחבים לנצח אל התנסות מאושרת יותר, אל חוכמה וכוח רבים יותר, אל טווחים רחבים ועומק רב יותר של הוויה. אולם, עקב מספר נסיבות, אתם פשוט לא מכירים בעובדה זו. אתם מניחים שאתם כבולים וכלואים בעולם מוגבל, שבו אתם מוקפים בגדרות שאינם חדירים או נשלטים על ידכם. בהנחה זו של יקום מוגבל, אינכם משתמשים בכוחות האוניברסליים שמצויים בכם, ומיעדים לקדם את הנאתכם והתרחבותכם, צמיחתכם והתנסותכם. כשאינכם עושים שימוש בכוחות אלו, אתם מבטלים את יכולת הפעולה שלכם וכך יוצרים גדרות דמיוניים שאינם קיימים כלל.

דמיינו מרחבים פתוחים לרווחה, המכילים את כל היופי שבעולם, כל מה שאדם יכול היה לבקש להנאתו. אך אנשים לא רואים את המרחבים הפתוחים לרווחה הללו. הם אינם רואים את העוצמות, הכוחות, הנכסים והיופי שסובבים אותם. הם עוצמים את עיניהם בפחד ומאמינים שהם חיים מאחורי קירות חוסמים. למרות שבמציאות אין כל כלא ואין כל גדרות, אם אתם מאמינים ופועלים כאילו אינכם יכולים לנוע מנקודה כלשהי, התוצאה תהיה זהה. אתם עשויים לחכות זמן רב לשחרור מעמדה פאסיבית, חסרת אונים זו, אך כל עוד אינכם מגלים שכל מה שעליכם לעשות הוא להכיר בחופש שלכם, תישארו כבולים. זהו הקשר בין מציאות ואשליה. אשליה נדמית כאמת, אך רק כל עוד אתם מאמינים בה.

הגדרות יכולים להיות מוסרים מיד, בפעולה אחת. אך בגלל שאינכם יודעים זאת, אתם צריכים למצוא את הדרך האישית שלכם לגילוי אי קיומם של הגדרות. אין כל אפשרות אחרת. אחרים יכולים לומר לכם שזה כך, ואתם עשויים אפילו להאמין למה שאתם שומעים: שהייתם יכולים לפקוח את עיניכם ולהתחיל לצאת, תוך שימוש בכישורים המולדים שלכם. ועם זאת, אתם מפחדים לנסות. אתם עשויים להקשיב, אך אינכם מעזים לעשות את הנדרש כדי להתקדם אל השחרור הגדול והבטוח. אתם מפחדים מהחופש ובוחרים על פניו בסבל מיותר. אך יום אחד

תגלו להפתעתכם את הקלות של המציאות: את הנדיבות שלה, השפע שלה, השלווה המעוררת שלה, ותתהו מדוע חששתם מפניה, מדוע העדפתם לבחור באיסורים שהטלתם על עצמכם.

הגדרות, לרוב, אינם מבנים פשוטים בלבד. הם מבוכים, לבירינטים מסובכים – תוצרים של ההנחות המוטעות שלכם ושל העמדות הסותרות שאתם צוברים. תפקידכם על פני האדמה הוא למצוא את דרככם אל מחוץ למסדרונות הצדדיים של הלבירינט אל החופש והשחרור שנתיב זה מבטיח. חלק מידידי זכו לעתים לחוות זאת באופן חטוף.

כיצד תיאור זה של מבנים רוחניים מתקשר באופן אישי לבעיות שלכם, לעמדות ולחסימות הנוכחיות שלכם? השחרור המידי ביותר שתגלו בנתיב כגון זה הוא ההכרה ביכולת ההשפעה הנרחבת שלכם. כשאדם מכיר לבסוף במשמעות של סיבה ותוצאה (Cause and Effect) בחייו, התוצאה היא עמדה שונה לחלוטין ביחס לחיים. בדרך כלל, עבודה מקדימה צריכה להיעשות לפני שהנתיב מוביל אתכם להבנה זו. אתם עשויים לגלות דימויים (Images) רבים, אתם עשויים להבין מספר בעיות וקונפליקטים פנימיים, ועדיין לא יהיה לכם כל מושג ביחס לסיבות ולתוצאות המיידיות, ולפיכך ביחס לתפקיד העצמאי שאתם ממלאים בגורלכם, במה שנדמה כמו נסיבות בלתי ניתנות לשינוי. כרגע, אינני מתייחס לקשרים מיסטיים מסוג נרחב יותר, לתנאים קרמטיים, לסיבות ולתוצאות שהמרחק ביניהן כפול ומכופל, אלא לקשרים ישירים וגלויים של סיבה ותוצאה, כלומר, גלויים אם האדם בוחר לראות ולהבין אותם.

כמה פעמים אתם מרגישים, חושבים, מפחדים ושואפים, כאילו שלעמדה ולהתנהגות שלכם אין כל השפעה על התוצאה הרצויה! לדוגמא, אתם מפחדים שאחרים לא יחבבו אתכם ומקווים בחוסר אונים שאולי הם כן. בינתיים, מה שאינכם מבינים זה שהפעולות שלכם יכלו בקלות להביא את הדבר שאותו אתם באמת רוצים. כמה פעמים אתם מפחדים שלא תצליחו במשימה, מחכים באופן פסיבי וחסר אונים לגורל שיקבע את התוצאה הרצויה? לא עולה בדעתכם שיש דרכים רבות שבהן אתם, ורק אתם, יכולים ליצור את מה שאתם רוצים. כל האנרגיות שלכם מכוונות ליצירת הרושם שמה שאתם רוצים קיים כבר בחיכם. אך עמוק בתוכם, אתם משוכנעים שלא תוכלו באמת לזכות בכך. אתם מתביישים להודות בכך, ולכן אתם מעמידים פנים שהשגתם את מה שאין לכם. הייתם יכולים לקבל את מה שאתם רוצים אם הייתם מקדישים את האנרגיות שלכם כדי להשיג אותו באמת, במקום להקדיש אותן להעמדת פנים. המטרה שלכם יכולה להיות הצלחה בכל תחום נתון, היא יכולה להיות יחסים מאושרים, להיות נאהבים ומוגשמים בכל הרמות של הווייתכם, או להיות סוג מסוים של בני אדם.

הקיר הראשון במבוך, אם כך, הוא האמונה שלכם שאינכם יכולים לקבל את מה שהייתם יכולים לקבל בקלות רבה כל כך. הקיר השני, הנובע מהראשון, הוא הבושה שלכם בנוגע לחסך שלמעשה אינו קיים ואינו נחוץ כלל. המסדרון הפתלתל השלישי בלבירינט מחשבתכם הוא העמדת הפנים שהשגתם את מה שרציתם או שהייתם יכולים להשיגו לו רציתם, בעודכם מאמינים בהפך מכך. למרות שאתם מאמינים שלא תוכלו להשיג זאת, אף על פי כן אתם מקווים

שהגורל יגאל אתכם מהחטך שלכם. כך שיש לכם פחדים ותקוות, כולם מבוססים על הנחות מוטעות.

אתם מפחדים אפילו מעצמכם – מהחשיבה הלא מודעת שלכם – כאילו שהיא מכילה מפלצת שעליה אין לכם כל שליטה, נפרדת מהתהליכים הרצוניים שלכם. יתרה מכך, נראה שאתם מניחים בטפשות, שעל ידי העמדת פנים שהיא לא קיימת, היא תישאר מאולפת, אך אם תתבוננו בה, היא תתעורר לחיים ותאלץ אתכם לפעול באופן שלא תוכלו להפסיקו. אתם שוכחים לגמרי שהחשיבה הלא מודעת שלכם היא המפלצת; שברגע שהלא מודע הופך למודע, אינכם עבדים שלו, אלא אדוניו. אתם מתעקשים שהנכם נתונים לחסדיה של חשיבה נסתרת זו. אתם מוטרדים מפחדים מיותרים כמו האם תצליחו לצמוח, להיפטר מתכונה לא רצויה או לפעול באופן בונה – כאילו שלכל הדברים הללו אין כל קשר לבחירות שלכם, אלא הם נגרמים ע"י כוח שעליו אין לכם כל השפעה. אפילו אלו מכם שכבר הגיעו לתובנות ניכרות בנתיב זה, עדיין אינם מכירים בתכיפות שבה הם מרגישים כך. אתם שוכחים להבחין בכך. אם רק הייתם בודקים תגובות כאלו ומתקנים מייד את החשיבה המוטעית שמשפיעה במידה רבה כל כך על ההתפתחות הכוללת שלכם, על עצם קיומכם! כל שעליכם לעשות בעקבות גילוי כזה הוא להצהיר בבירור שאתם, ורק אתם, קובעים את פעולותיכם, את התנהגותכם, את החלטותיכם. ברגע שתצהירו זאת, משהו יתחיל להתרחש בפנים, ויכולות שלא היו בשימוש עד כה יתחילו להתגלות, תחילה יעניקו לכם הבנה עמוקה יותר, ואז יחזקו אתכם כך שתתחילו לפעול בדרך חדשה ופורייה יותר, ותרתמו להשגת מטרותיכם. במילים אחרות, אתם תכניסו סיבות חדשות לפעולה באמצעות הסירוב להיות טרף להיבטים ההרסניים שלכם עצמכם.

כשתתחברו לבסוף לעצמכם ותגלו שהפתרון פשוט כל כך, יתרחש שינוי משמעותי. השינוי נשען על מוכנותכם להיפטר מהעמדות הפנים המתוחכמות שמכסות על המגבלות המיותרות שלכם. אז, כשתיפטרו מהמגבלה עצמה, תוכלו לצאת ולהשיג את מה שברצונכם. במקום לסגת ולהתרחק מאנשים, אתם תתקרבו אליהם. לפיכך, לא תדאגו יותר שלא יחבבו אתכם. במקום לשתק את כשרונותיכם הטובים ביותר, אתם תגלו אותם ותשתמשו בהם. במקום לומר לא לחיים, תאמרו כן. במקום לחכות בחוסר אונים לאחרים, או לגורל, או לחיים, שיהפכו אתכם לאנשים מקובלים, בעוד אתם מתחבאים בפחד מפני עצמכם, אתם תקבעו מה רצונכם, כיצד להשיג אותו ומה לעשות בנוגע לנטיות שאינכם מחבבים. השינוי טמון בעשיית המיטב שביכולתכם, במקום ביצירת הרושם הטוב ביותר. אם תתבוננו בכל תגליות העבר שלכם באור זה, תוכלו לזהות את ההבדל הרב שבין יצירת הרושם הטוב ביותר, כך שיחשבו עליכם את הדברים הטובים ביותר, לבין עשייה ממשית של המיטב שביכולתכם במטרה להשיג תוצאה רצויה מסוימת. זהו המפתח האמיתי שקובע את ההצלחה הממשית אליה אתם שואפים בעבודה, במערכת יחסים מתגמלת, בצמיחה ובביטוי עצמי.

בלי קשר לעד כמה התקדמתם, אתם עדיין מדמיינים שאתם חסרי אונים ביחס לחיים, ביחס לצמיחה וביחס למה שהחיים אמורים לתת לכם. התבוננו וזהו זאת. הגילוי הזה כמוהו כחצי

הניצחון בקרב. אינכם יכולים לעשות שינוי גמור לפני שתראו תחילה בברור את המצב שעליכם להשאיר מאחורייכם. אם אינכם רואים שאתם חיים עם גדר סביבכם, לא תוכלו לגלות שהגדר היא דמיונית ומיותרת. תוכלו לצאת אל השחרור הגדול ללא פחד רק לאחר שתגלו שלא העזתם לעשות זאת קודם.

בהקשר זה, חשוב שתגלו א) את תחושת חוסר האונים, התקווה והפחד המעורפלים שמשוהו יקרה או שלא יקרה, בזמן שאינכם רואים כיצד אתם יכולים להשפיע על כך; ב) את הסיבה המדויקת לחוסר ההגשמה שלכם: כיצד אתם מתנהגים כתוצאה מהתפיסות המוטעות ומהדימויים שלכם, כיצד הרגשות השליליים שלכם גורמים לכם להגיב, מה הם מקרינים וכיצד זה משפיע על אחרים; ג) כיצד אתם מעמידים פנים שהנכם או שיש לכם את מה שאתם סבורים שלא תוכלו להיות או להשיג באמת. תובנות ברורות המיושמות בתחומים מוגדרים של חייכם הפנימיים והחיצוניים יאפשרו למחשבות ולכוונות לזרום מכם בכיוון בונה ובריא. זהו האופן שבו תסירו את הגדרות הראשוניים, המידיים. זהו שינוי חשוב. הקשר הישיר שבין סיבה ותוצאה ניתן לזיהוי ללא אמונה מיסטית בעניינים נסתרים.

לעתים קרובות אתם אומרים רק "יש לי התנגדות", ומסתפקים בכך, כאילו אין לכם כל מוצא אחר ועליכם לחכות בפסיביות עד שההתנגדות תעלם מעצמה. רק לעתים רחוקות עולה בדעתכם להוסיף, "זוהי ההתנגדות שלי". כעת שאני מכיר ורואה אותה, אני דוחה אותה. אינני נכנע לה. בלי קשר לדבר שממנו אני מפחד מתוך בורות וטעות, ברצוני לחזור אל מעבר להתנגדות. אני השולט, לא ההתנגדות שלי. השאיפה שלי לאמת ולצמיחה היא השולטת, היא ממשית, ולא הפחדים הילדותיים המעורפלים שלי שגורמים להתנגדות". עמדה נפוצה נוספת אומרת, "אני מפחד שידחו אותי. אני פשוט מקווה לטוב, אבל אני מפחד, כיוון שאני מרגיש שהנני חסר אונים בכדי להשפיע על אחרים שיחבבו אותי". אחרי שתיווכחו בעמדה כזו, יהיה זה פשוט יחסית להצהיר לעצמכם, "מדוע שלא יחבבו אותי? חשוב לי שיחבבו אותי. המשאבים הפנימיים שלי יספקו לי את כל התכונות הנדרשות לשם כך. אני אצא ואדאג בכנות לאדם האחר, במקום רק להעמיד פנים שאכפת לי. כשאהיה מוכן לחבב אחרים באותה המידה כפי שאני שואף שיחבבו אותי, אחבב את עצמי יותר, כיוון שאז לא יהיו חילופין לא הוגנים, דרישות או העמדת פנים מצדי. לכן אוכל להאמין באפשרות שאוהבים אותי. אני שואף בכנות להפוך מודע במדויק לכל דבר שחסר בי, ולהשתנות. מאחר ואני הוא הגורם הקובע, שאיפה זו חייבת להתממש באותה המידה שהמשאלה שלי היא כנה".

פעולה פנימית כזו משמעה לקיחת מושכות החיים לידיכם. במובנים מסוימים, כולכם מצויים עדיין בתוך הגדר הראשונה שבה אינכם רואים סיבה ותוצאה מיידיות. אתם חסרי אונים בגלל שאתם מאמינים בכך, לא בגלל שהנכם חסרי אונים באמת. כשתתחילו להיות מודעים לכל זה, ותתחילו לנסח מחשבות ורמי רצון ברורים וחזקים, כשתבטאו במכוון את כוונתכם להשתנות, תעברו את הסף הזה.

ניסוח מחשבות חד-משמעיות וביטוי הכוונה להשתנות בפנים ובחוק, אין משמעו שאתם מדכאים או מדחיקים את חוסר האונים השלילי, ההרסני שלכם. הדחקה היא רק מלה אחרת לרמייה. אך כשאתם רואים שאתם מאמינים שהנכם חסרי אונים, שמשאלתכם חסרת תקווה ושלפיכך אתם מוכרחים להעמיד פנים ולחיות בזיוף, אז אתם יכולים להתחיל לבצע את השינוי ולהתייחס לחיים ברצינות, לשאוף למטרות ממשיות ולהיפטר מהצורך להיות מוטרדים ממה שאחרים חושבים.

אתם עשויים לחשוב, שביטוי הכוונה שלא להרגיש ולהגיב יותר בהתאם לנטייה הרסנית, משמעו הדחקה הנטייה ההרסנית וכפייה של גישה בונה שאיננה טבעית עדיין. אולם, הכרה בממצא שלילי אין משמעה הישארות בו או ציפייה עד להתרחשותו של נס. לכן, תנו ביטוי לרצון לצמוח מדפוסים הרסניים ולנהל באופן אקטיבי את חייכם והתפתחותכם; הכירו בכך שאתם אלו שתקבעו האם או לא, ומתי, אתם עומדים להשתנות.

אין לכך כל קשר עם כפייה (superimposition) או עם חשיבה של משאלות לב (wishful thinking). הצהירו, למשל, שאתם שואפים לסוג זה של יחסים במקום לסוג ההוא. הצהירו שאתם שואפים לסוג מסוים של ביטוי עצמי, עיסוק, מקצוע; הציבו את המטרה שאתם רוצים באמת להשיג. אז אתם יכולים לשאול את עצמכם, מה אתם מתכוונים לעשות לשם כך. שאלו את עצמכם גם האם אתם מאמינים באפשרות של השגת המטרה, או לא. אם לא, מדוע אתם מטילים בכך ספק? כאן נמצא הקשר הישיר של סיבה ותוצאה (Cause and Effect), שבו יש להכיר בברור לפני שניתן יהיה לראות את הקשרים המרוחקים יותר. כשאי אפשר לקשר באופן מיידני בין סיבה ותוצאה, כשהם מרוחקים פי כמה, צריך לקבל את הסטטוס קוו באופן זמני – אך רק כל עוד עוד סיבה ותוצאה נותרות מעורפלות. ברגע שהקשרים המרוחקים יותר עולים אל פני השטח, התוצאה (result) היא זהה לתוצאתם של הקשרים הישירים והברורים בין סיבה ותוצאה: התוצאה השלילית מתפוגגת מיד ותוצאות חדשות נוצרות. אך כיצד תוכלו להתחיל לראות את התוצאות המרוחקות יותר, כלומר הקארמטיות, כשאינכם רואים את הקשרים המיידיים, המובנים מאליהם, הנגישים לכל אדם עם היגיון ישר שמוכן להשיל את ההתנגדות? אם אינכם רואים מה ביכולתכם לעשות כבר עכשיו כדי לשנות את אותו הדבר בכך שיוצר בקביעות תוצאות לא רצויות, כיצד תוכלו להגיע לראייה רחבה יותר של סיבה ותוצאה, שמיוחסות לעתים כה קרובות לגורל שלא ניתן לרדת לפשרו?

לשלב הראשון, השלב שבו סיבה ותוצאה הן ברורות אם האדם בוחר לראות זאת, אין שום קשר לאמונה רוחנית או לגורמים מטפיזיים. כל מה שנדרש הוא לראות את מה שיש לראות, את מה שאפילו הקרובים ביותר אליכם יודעים אבל לא מעיזים לספר לכם בגלל שהם מרגישים בצדק שאתם עלולים להיפגע ולא לרצות לקבל את ההבחנות שלהם. בגלל העיוורון המפוחד שגרמתם לעצמכם, אתם משותקים; אינכם נעים היכן שהייתם צריכים להימצא בתנועה. כדי לפצות על כך, אתם נאבקים ונמצאים בתנועה רבה מדי היכן שיכולתם להיות שקטים ושלווים.

אני מדבר על תנועות נשמה פנימיות. באיזון נכון יש שלושה; ללא מתח, אתם מאפשרים לתוצאה של מאמציכם להגיע אליכם.

אחת ההבחנות החשובות בהתפתחותו של אדם היא עמדתו כלפי מאמץ. מאמץ חופשי, רצוני ומלא שמחה הוא תוצאה של התעוררות רוחנית. מאמץ שמתבצע כנגד רצונו של האדם, שנכפה עליו בגלל שהחיים דורשים זאת, הוא תוצאה של היות האדם כלוא עדיין בגלל הבנה מוגבלת של המציאות הרוחנית. כן, גם מצב זה דורש מאמץ, כיוון שאדם שמפסיק להתאמץ מפסיק לחיות. אבל סוג זה של מאמץ הוא תמיד מייגע, תמיד כנגד הזרם. באופן פנימי, אנשים כאלה היו מעדיפים שלא לעשות כל מאמץ. התפיסה שלהם את האושר, המטרה הסופית של ההגשמה בעיניהם, היא העדר-מאמץ, במובן של קיפאון וחוסר תנועה. השקפתם מסתכמת באמונה שיש מצב סופי שבו אין צורך לעשות שום דבר. הם מפחדים אפילו לשמוע על משהו אחר, בגלל שהם מדמיינים שהאמת היא מייגעת ומלאה במאמץ הכפוי שאליו הם רגילים. הם משתוקקים למצב של קיפאון מוחלט, של אי תנועה. זה יהיה, אכן, מוות.

אנשים בשלב זה מפחדים באופן מיוחד ממוות. לאלו שכבר הגיעו להכרה שמאמץ הוא ברכה, תנועה איננה נתפסת כמטלה אלא היא האושר עצמו; אנשים כאלה אינם מפחדים ממוות בגלל שהם אינם שואפים אליו. בשלב זה, המאמץ הופך לחסר-מאמץ (effort becomes effortless). הוא הופך להיות תנועה מלאה שמחה במקצב יפהפה. הוא מפיץ עוד שמחה, הגשמה, שלושה, רגיעה. בתחילה, ייתכן שיהיה צורך להתגבר על התנגדות מסוימת, אך האדם עושה זאת ברצון, מתוך בחירה חופשית, בגלל שהתוצאה הנשאפת שווה את המאמץ. התגברות על ההתנגדות מובילה במהירות למצב שבו האנרגיה הופכת ליצירת-את-עצמה. המאמץ הופך לזרימה חופשית ובמהרה מפסיק להרגיש כמו מאמץ. הוא הופך לתנועה מושלמת, שמתקדמת הלאה והלאה אל דרכים בונות נוספות של גילוי וביטוי עצמי.

מאמץ כנגד רצונו של האדם, על מנת להסתגל, לזכות בהסכמה או למנוע דחייה, או פשוט כדי לשרוד, יוצר טינה ועייפות, ולפיכך גורם לטינה רבה יותר בכך שהופך כל מאמץ נוסף למייגע עוד יותר. מאמץ חופשי ורצוני, שמתקבל בהגינות, לעולם אינו מעייף את האדם.

אם תתבוננו בנתיב האישי שלכם מנקודת מבט זו ותבדקו את תנועות הנשמה שלכם, ידידי, תוכלו לגלות מספר תשובות חשובות. כיצד אתם מרגישים בנוגע למאמץ הנדרש לכל אחת ממטלות היומיום שלכם, למאמץ בנתיב זה, לעצם המאמץ לחיות? האם אתם זקוקים להיות נדחפים כל הזמן, על ידי עצמכם או על ידי החיים, בעוד שחלק אחר בכם מתנגד? אם כך הדבר, הטינה כנגד החיים עצמם חייבת להיות הרבה יותר חזקה ממה שאתם חושבים. חשוב לחקור ולגלות זאת. או האם הגעתם, לפחות בתחומים מסוימים, למקום שבו המאמץ שלכם זורם בחופשיות, שבו הבאתם את עצמכם כבר לידי תנועה, שבו המאמץ שאתם מייצרים בעצמכם נושא אתכם ואינכם צריכים יותר להפעיל משמעת עצמית? במקרה זה, אינכם חשים יותר במאמץ, אלא אתם מרגישים תנועה ואתם נהנים ממנה. אז עברתם באמת סף חשוב. אך תחילה צריך להשקיע את המאמץ הרצוני, על ידי העצמי, כדי ליצור תנועה מספקת שתוכל להתחיל

לזרום מעצמה. כשזה קורה, כל המחסומים, כל הבעיות, כל הגדרות, יכולים להיות מוסרים בקלות רבה. היכולת לרצות להשקיע מאמץ מספיק ללא טינה, והיכולת לבטא רצון זה, היא אפשרית רק כשמבינים שמאמץ זה לא יוביל לקושי, עבודות וסבל, אלא להתנסות שמחה, לחופש ולהנאה.

במהלך השנים, דנו רבות בכך שתפיסות מוטעות הן האחראיות לסבל. אלו כוללות את הגדרות האשלייתיים ואת המאמץ המייגע, השנוא והמעייף. אנשים שמים את עצמם במצב הפרדוקסלי שבו הם מתישים את עצמם בניסיון להשתחרר מכלא שאינו קיים. הם עובדים קשה במאמץ לכופף את סורגי הכלא הדמיוני, בעודם מסרבים לצאת החוצה ולנוע בחופשיות לקראת התרחבות נוספת, שליטה מלאה שמחה בעצמי ואושר אוניברסלי.

כחפוש אחר דימויים, בגילוי-עצמי, אתם ממשיכים למצוא תפיסות מוטעות אישיות וכלליות נוספות. וכעת, ידידי היקרים, אם תיקחו את כל התפיסות המוטעות הללו, תניחו אותן יחדיו ותחפשו את המכנה המשותף להן, תגלו בהכרח שכל מסקנה מוטעית מצביעה על תפיסה מוגבלת של החיים, הבריאה, היקום והעצמי. אתם סובלים בגלל שאתם מאמינים שהסבל הוא חיוני ובלתי נמנע. אם אתם מאמינים שאתם חייבים לדמם, אתם תחתכו את עצמכם. אז תקבלו אישור לתפיסה המוטעית שלכם. זהו הטבע של כל הדימויים. המגבלות שאדם מייחס לחיים ולקשר שלו לחיים מתבטאות תמיד בעמדה של או/או. גם בכך כבר עסקנו בהזדמנויות שונות.

העמדה של או/או מגבילה באופן חמור ומוטעה את המציאות הרוחנית, את הכוחות הקוסמיים שעומדים לרשותכם. חוץ מהתפיסה המוטעית הכללית, לפיה סבל הוא חיוני ולכן צריך לחפש אחריו, לעמדה של או/או יש שלושה תתי-סעיפים, הנכללים בכל הדימויים ההמוניים והאישיים (mass and personal images): (1) אם דבר זה הוא טוב, אזי הדבר ההוא הנו רע; כל דבר הוא או שחור או לבן; צודק או טועה. (2) יש רק שתי אפשרויות בלתי רצויות באותה המידה; אין אפשרות אחרת שבאה בחשבון. (3) יכולה להיות רק דרך אחת, או במקרה הטוב ביותר רק כמות מוגבלת של דרכים רצויות לביטוי עצמי ולהגשמה; על האפשרויות האחרות צריך לוותר. אפשר להשיג הגשמה זו או אחרת, אך לא את שתיהן. בואו ונראה כעת, בהקשר זה, מדוע מגבלות אלה הן שקריות ומזיקות.

כשאתם שואפים לבהירות בנושא כלשהו ואתם שוקלים אותו רק מנקודת המבט של צודק או טועה, טוב או רע, זוהי הערכה שטחית ובלתי מספקת, שמותירה בחוץ היבטים חשובים רבים, שיקולים רבים של המציאות שלא ניתן לכלול אותם בהתייחסות הצרה של או/או. הטווח והעומק של המציאות רחבים הרבה יותר. הדבר קורה רק בגלל שאינכם בודקים את הנושא מתוך רצון אמיתי לראות האם הוא בונה, פרודוקטיבי, מאשר-חיים ומקדם-צמיחה לכל המעורבים בו, או שהוא מגביל והרסני – שאלה שהיא, אחרי הכל, השאלה המרכזית ביותר בחיים. שאלו את עצמכם, מה קונסטרוקטיבי בכך ומדוע, ומה הרסני?

אתם רגילים לאמץ במהירות כללים מוכנים-מראש, בלי להטיל בהם ספק. אתם חוזרים כהד באופן עיוור על דברים, בלי לדעת ממש מדוע. ואם מאתגרים אתכם ביחס לכך, אתם מרגישים נדחפים לפינה ואז אתם נשענים על סמכות; אתם מסתגלים, בלי להשתמש לעולם במשאבים שלכם עצמכם ובחשיבתכם כדי לגלות מדוע אתם מאמצים או דוחים; מדוע אתם סולחים ומדוע אתם מגנים. לא עולה בדעתכם ששיקולים אחרים פרט לצודק או טועה עשויים להתייחס לנושא. כשאינכם בודקים את הנושאים האמיתיים, אתם מחמיצים את התמונה הרחבה יותר, שהיתה יכולה לשאת אתכם הרחק מעבר לגדרות של סטנדרטים שאינם מוטלים בספק. הגדרות הללו נדמים כהגנה מפני אי הסכמה או דחייה. אך אתם כולאים את עצמכם, והתוצאה היא שאתם צריכים לבחור כל הזמן בין ברירות מוטעות – ברירות שאינן קיימות במציאות. אימוץ השקפות וסטנדרטים בלי להטיל ספק ולחקור, בלי לגעת בנושאים האמיתיים, או אפילו בלי לרצות לראות מה באמת חשוב ואמיתי, נובע מהצורך להשיג הסכמה ולהדוף דחייה, ולא מענין כנה בנושא עצמו. כאן אנו מגיעים שוב למה שהזכרתי בתחילה: חיים ביושר לעומת חיים בהעמדת פנים.

בואו ונתבונן כעת בעמדה השנייה של או/או, הבחירה בין שתי אפשרויות בלתי רצויות באותה המידה. השקפה מוגבלת ושלילית כזו חייבת, כמובן, להיות תוצאה של מסקנה מוטעית מוגבלת ושלילית באופן דומה. אי אמת יכולה להוביל רק לטעות נוספת; היא אינה יכולה להוביל לאמת. מסקנות מוטעות הן תמיד התוצאה של רעיונות ישנים, קפואים, עבשים, שאין בודקים אותם. אם אינכם מעיזים להטיל ספק בנושאים שהם טאבו עבורכם, אינכם יכולים להרחיב את האופקים של חייכם ולגלות שיש כל כך הרבה אפשרויות יפהפיות. אז אתם נדונים לבחור בין ברירות שהנן בלתי רצויות ומכאיבות באותה המידה.

העמדה השלישית של או/או היא ההנחה שקיימת רק מידה מוגבלת של הגשמה ואושר. אתם צריכים לבחור בין מטרה זו או אחרת, בין הגשמה של משאלה אחת או של רעותה. אתם מאמינים גם שהאושר או ההגשמה שלכם גורעים מאלו של מישהו אחר, כך שאינכם מעיזים לשאוף למען עצמכם, מתוך פחד שתהיו אנוכיים. בתוך הגדרות, היקום כה מוגבל עד שאין מספיק מקום לחיים מלאים לכל יצור נברא, וההגשמה שלכם בתחום כלשהו נדמית כשוללת הגשמה מסוימת זו ממישהו אחר. אך מעבר לגדרות, היכן שלא קיימות כל קנאה וצרות עין, אין כל מגבלה כזו. שם היקום נראה כפי שהוא באמת – בלתי מוגבל. בתוך הגדרות, אתם סבורים שעליכם לבחור. מעבר לגדרות אין צורך לבצע כל בחירות כאלו.

לא תוכלו לעבור את הגדר אלא אם כן תגלו שאתם יצורים חופשיים עם אחריות אישית. חלק מזה הוא הנכונות והלהיטות להטיל ספק בכל התורות, החוקים, הכללים והדעות שמועברים לכם. הטלת ספק שכזו צריכה להיעשות באופן מעמיק ועצמאי, בחינה לעומק של השאלות החשובות באמת של חיים וצמיחה. עליכם לסרב לקבל השקפה כלשהי אלא אם כן אתם, בעצמכם, הצלחתם לתקף אותה. אתם, בעצמכם, צריכים ללמוד לקבוע בעצמכם מה אתם רוצים, מה לחשוב, כמה אתם מוכנים להשקיע כדי להשיג את משאלתכם, והאם מה שאתם



מצפים בתמורה להשקעתכם הוא הוגן. אתם צריכים ללמוד להתעמק בעצמכם כדי לקרוא לכוחות ולמשאבים הדרושים מבפנים, לצורך מילוי משאלתכם. אם אתם מצהירים שזוהי משאלתכם ושאתם רוצים לבסס את המצב-המוקדם הפנימי הנחוץ לשם כך, התשובה חייבת לבוא מן העצמי הגבוה שלכם. אתם תמצאו את הכישורים שאתם צריכים. ניסוח וביטוי ברור ומדויק של משאלתכם, באיזה אופן אתם צריכים לגדול והיכן אתם זקוקים לעזרה, יביא לכם תשובות מן המקור העמוק ביותר של אמת וחוכמה בפנים, מן הכוחות הקוסמיים שבתוכם.

כשתבינו באופן מלא את הקשרים הנגישים ביותר של סיבה ותוצאה, שמצויים בתוך הגדרות הראשוניים, החלקים הקרובים ביותר של המבוך הפרטי שלכם, תהיו מסוגלים להסיר גדרות שהנם התוצאה של קשרים מרוחקים יותר. איך תוכלו להבין מצב קארמטי אם אינכם חווים תחילה את האמת של סיבה ותוצאה מיידית? לדוגמא, יש לכם מערכת יחסים דיסהרמונית, אך אינכם רואים כיצד אתם תורמים בהתמדה לדיסהרמוניה באמצעות הפעולות, המחשבות והרגשות שלכם. אחרי שתהפכו מודעים לכך, תהיה לכם היכולת לשנות באופן מידי את מערכת היחסים. אך כשאתם חוזרים על עצמכם שוב ושוב בעיוורון, תגיעו לבסוף לנקודה שבה תמצאו את עצמכם לבד, שבה לא תהיה לכם כל מערכת יחסים, שבה תחיו בתנאים שבהם יראה כמעט בלתי אפשרי ליצור מערכת יחסים חדשה. בשלב זה, המצב שנוצר הוא תוצאה שלא בקלות ניתן יהיה לתפוס את הסיבה שקדמה לה. אך כשתפענחו את הקשרים המיידיים יותר, תוכלו גם להבין ולחוות את הקשרים המרוחקים יותר.

על מנת להתמודד עם מצבי הסיבה-והתוצאה הפחות ברורים, חשוב להבין סתירה בולטת. מצד אחד, באמצעות הבנה עמוקה יותר של עצמכם ושל החוק הרוחני, אתם מתחילים להכיר בכך שסבל הוא מיותר. מצד שני, הקבלה של מה שיש והיותו על הרצון-העצמי (selfwill), שניהם נחוצים כדי להיות בהרמוניה פנימית. דבר זה נראה, אמנם, כמו סתירה שעשויה לעורר תהיות ובלבול. כעת, כשאני מדבר על קבלה, האם כוונתי לקבלה של סבל? כמובן שלא. באופן עקיף זה עשוי להיראות כך זמנית, אך הדגש הוא שונה לגמרי. עליכם ללמוד לקבל את המגבלות שלכם ואת תוצאותיהן. אם תתמרדו כנגד הקשיים הנוכחיים שלכם, שהם התוצאה של בורות העבר, תעכבו את הסרתה של הסיבה שיצרה את הקשיים מלכתחילה.

קבלת המגבלות שלכם אין משמעה השלמה עם מצב מוגבל. אלא, משמעותה אחריות אישית אמיתית. משמעותה היא לשים לב שהחופש שלכם לא יופרע, שהנכם יצורים חופשיים אפילו לפני שאתם הופכים מודעים לכוחות ולחופש שלכם. זה אכן נפלא שכך הם הדברים. כשאינכם יכולים לקבל את מגבלותיכם, אינכם מקבלים אחריות עצמית, ולכן אינכם יכולים לחצות את הגדר. עליכם לקבל את התוצאות של בורות העבר שלכם, אך רק כל עוד אתם ממשיכים לשמור על הבורות המסוימת או על התפיסה המוטעית שיצרו את הסבל. ברגע שאתם מחליטים באמת להשתנות – ודבר זה דורש את האומץ של כנות עצמית חסרת רחמים - סיבת העבר השלילית מתפוגגת ואתם מרגישים בחופש הפנימי לבטא אושר, לשאוף אליו באופן מלא, ללא מתח, ללא דחיפות, ללא אשמה, ללא הפחד מאומללות. בשלווה ובוודאות, תדעו שאתם יכולים להשיג את

כל האושר שאליו אתם שואפים, שהאושר שלכם אינו מפריע לכל עניין קונסטרוקטיבי בעולם, ושהוא אף אינו בא על חשבון אף אחד. שום דבר לא עומד בדרככם. זה יהיה מצב הנשמה שלכם, ברגע שתהיו מוכנים באמת לשנות את הסיבה שהביאה לתוצאה של אומללות. כשהחלטה זו תתקבל באופן מלא, אזי קשרים מרוחקים יותר של סיבה ותוצאה יהפכו גם הם לנגישים מייד.

ככל שתבססו ותחוו יותר את הקשרים שבין סיבה ותוצאה, כך תהפכו בהכרח לבטוחים יותר, וכך תתנו יותר אמון בטבע של היקום ובאופי המיטיב שלו. ככל שתסירו גדר אחר גדר, אתם תקרינו אמון שיהיה בעל השפעה חיובית. במילים אחרות, כשתמצאו את עצמכם בעמדה שהיא בברור התוצאה של שרשרת תגובות ארוכה של אמונות שליליות ותפיסות מוטעות, לא תרגישו יותר מיואשים ביחס למצבכם. ככל שהתודעה הפנימית שלכם תשתנה, תבטאו באמון את משאלתכם להגשמה, מתוך ידיעה שהדבר תואם למציאות הרוחנית. כך תצרו מצב חדש. ביטוי כזה של אמון הוא אפשרי אחרי שחווים טוב ושוב את העצמיות האמיתית שלכם ואת תוצאותיה, בניגוד לכליאה העצמית ולתוצאותיה. הידיעה שהחוק של סיבה ותוצאה חייב להתגשם תביא את ההוכחה לכך. האמון שתקרינו יהיה חייב לחזור אליכם. תדעו באופן עמוק, ללא כל ספק, שכפי שהתפיסות המוגבלות שלכם יצרו את תוצאותיהן המוגבלות, כך התפיסות הרחבות יותר שלכם בנוגע לשפע של הבריאה יביאו, בהתאם, את ההגשמה המתגמלת שלהן. ידיעה זו היא קרן שנשלחת החוצה וחייבת לחזור במלאות.

אני מכיר בכך שזו לא היתה הרצאה קלה. היא תדרוש מחקר פנימי אינטנסיבי מאד, ומעל לכל – יישום לעצמכם, כך שההבנה שלכם לא תהיה כללית ותיאורטית בלבד. אתם צריכים לזהות היכן אתם מגבילים את עצמכם לתפיסה של או/א, מתוך אמונה שהסבל הוא בלתי נמנע, מתוך בורות בנוגע לעוצמה הטבועה בידיעה שלכם, ומתוך העדר ניסוח מדויק של הכוונות שלכם. לפיכך היקום שלכם סגור, והגדרות שלכם מורמים. צרו את התנועה העצמית שלכם, כך שתנועו אל מאמץ חסר-מאמץ (effortless effort), כדי לקדם את ההתפתחות שלכם, את הסרת הגדרות שלכם, את הגילוי העצמי והביטוי העצמי שלכם. מאמץ חסר-מאמץ צריך להפוך לתנועה של נתיב זה עצמו.

כעת, האם יש שאלות כלשהן?

שאלה: בתי זקוקה להדרכה ולעזרה נוספות. בקיץ שעבר עזרת בכמה עצות ביחס לרגשי האשמה שלה. היא קבלה את העצות, אך לא היתה מסוגלת להתחבר אליהן מבחינה רגשית. היא ניסתה והשתמשה במידה רבה של מאמץ, אך הוא לא היה חסר-מאמץ – אני יכול לראות זאת. היא ניסתה בטרופי. ואינני יודע אם זה מה שחסם את התוצאה, או לא. היא לא יכולה לעשות את המעבר ל"זרם-כך". מהו הצעד הבא עבורה?

תשובה: לעתים אי אפשר להצביע על צעד נוסף ספציפי, כיוון שהוא תלוי באופן שבו האדם מגיב. היבטים שונים רבים עשויים להוביל לאותה הבעיה. הצעד הבא עשוי להיות בכל מקום

שבו מתרחשת תגובה פנימית. כך שיש לנסות עד שתימצא גישה שאליה היא יכולה להגיב. אין זה משנה מהי הזווית. התשובה טמונה בחיפוש אחר הגישה שבה היא כרגע הכי פחות מתנגדת, הכי פחות מפוחדת.

אחד המחסומים המכשילים ביותר שלה הוא עמדה חזקה מאד של או/או. היא חזקה במידה יוצאת דופן במקרה שלה. העמדה היא, "או שאני מאושרת או שאני אומללה. אם אני מאושרת, הדברים חייבים להיות מושלמים מכל הבחינות. אז אוכל לחיות. אם אני אומללה, אני חייבת למות". אין שום דבר בין אושר מושלם לבין כליה מוחלטת. זה מה שגורם לה להיות כל כך מוטרפת.

העצה שתוכל לעזור לה לצאת מהבלבול הנוכחי היא שתנסה ליצור קשר עם האינטליגנציה הקוסמית הבלתי מוגבלת שבתוכה ומסביבה, כדי שתעזור לה לראות שעמדה זו של או/או היא שקרית, אשלייתית. כל עוד בני אדם משתוקקים לחוויות חיוביות מתוך פחד מהניגוד השלילי שלהן, הם שרויים בבלבול ובטעות – ולפיכך המחשבות והרגשות שלהם מצויים בערבוביה ומהווים מכשול במקום עזרה להשגת מה שטוב ומועיל. זה מה שהסברתי על הסתירה לכאורה שבין קבלה לבין הידיעה שסבל איננו הכרחי. קשה להגיע לביטוי של זרם-כן לאושר כל עוד מפחדים מהניגוד שלו.

אין זה משנה באיזו דרך אתם מגיעים לאמת. האמת היא שאין ממה לפחד, אין כל סבל. אתם עשויים להגיע למסקנה זו על ידי כך שתגלו שאין זה הכרחי לקבל את הסבל, ותצליחו להפיג את הפחד. או שאתם עשויים להגיע לאותה מסקנה על ידי כך שתצטרכו לעבור דרך הפחד, כדי לגלות שהוא היה אשליה. מאחורי החומה של סבל נגלה, או של כיליון ופחד, ניצבת המציאות הרוחנית של אושר נצחי ובלתי משתנה. במדיטציה שלה עליה לעבוד על גורם זה, תוך ביטוי המשאלה להשיג תפיסה נכונה של הפחד העז שלה. אז ייעלמו המחסומים והדרך תיפתח. אם היא באמת רוצה להסיר את האיום הדמיוני, לנסח במדויק מה הוא הפחד שלה ואז לשאוף להשתכנע באי ממשותו, התשובה חייבת לבוא. בכל פעם שאדם עורך מדיטציה באופן כזה, מתוך אמונה וכנות, במלוא הרצון, מגיעות תשובות.

אם תוכלו להשתמש וליישם אפילו רק חצי מהדברים עליהם דברתי הערב, תתחילו אכן להפיג את הגדרות ולהפוך אותם לאוויר הדק שממנו הם עשויים באמת. אין להם שום חומר ממשי. כשתגלו את החופש; כשתיווכחו שאין שום שלשלאות, שום גדרות, שום חומות של כלא; כשתגלו שאינכם חסרי אונים, שאתם יכולים להשפיע ולעצב באופן מתמיד את גורלכם, את חייכם המיידיים – אז תזכו באושר שאינכם יכולים לשער אפילו. האושר טמון בחיים ללא פחד, ביופייה של ההתנסות, במגוון העשיר של חוויות שאינן גורמות לתחושת עייפות, ובברכה המצויה בצמיחה יציבה וחסרת מאמץ. אושר זה אינו ניתן לתיאור. הוא ממתין לכם. הוא נמצא בדיוק שם, במקום שבו אתם נמצאים עכשיו.

אני מברך אתכם פעם נוספת, ידידי, בכל האהבה שקיימת ביקום, בכל הכוח. הפכו אותן לשלכם, כיוון שכוח זה הוא כוח חסר מאמץ. באמצעות ידיעת האמת, תגלו בהכרח שהנכם אכן חופשיים להשתמש בעושר שאלוהים מעניק לכם. היו בשלום, היו באלוהים!

